

**Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 29. julija 2011 –
Cementos Portland Valderrivas proti Komisiji**

(Zadeva T-296/11 R)

(Začasna odredba — Konkurenca — Zahtevek za posredovanje podatkov — Člen 18(3) Uredbe (ES) št. 1/2003 — Predlog za odlog izvršitve — Neobstoj nujnosti)

(2011/C 282/50)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Cementos Portland Valderrivas, SA (Pamplona, Španija) (zastopnik: L. Ortiz Blanco, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: F. Castilla Contreras, C. Urraca Caviedes in C. Hödlmayr, zastopniki, skupaj z J. Rivas, odvetnik)

Predmet

Predlog za odlog izvršitve sklepa Komisije C(2011) 2368 konč. z dne 30. marca 2011 v zvezi s postopkom na podlagi člena 18(3) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 (zadeva COMP/39.520 – Cement in cementu sorodni proizvodi).

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

**Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 29. julija 2011 –
HeidelbergCement proti Komisiji**

(Zadeva T-302/11 R)

(Začasna odredba — Konkurenca — Zahteva po informacijah — Člen 18(3) Uredbe (ES) št. 1/2003 — Predlog za odlog izvršitve — Neobstoj nujnosti)

(2011/C 282/51)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Nemčija) (zastopniki: U. Denzel, T. Holz Müller in P. Pichler, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: M. Kellerbauer, R. Sauer in C. Hödlmayr, zastopniki)

Predmet

Predlog za odlog izvršitve odločbe Komisije C(2011) 2361 konč. z dne 31. marca 2011 v zvezi s postopkom na podlagi člena 18(3) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 (zadeva 39520 – Cement in cementu sorodni proizvodi).

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Pritožba, ki jo je 14. junija 2011 vložil Ioannis Vakalis zoper sodbo, ki jo je 13. aprila 2011 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-38/10, Vakalis proti Komisiji

(Zadeva T-317/11 P)

(2011/C 282/52)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Ioannis Vakalis (Luvinata, Italija) (zastopnik: S.A. Pappas, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnik Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo;
- ugodi predlogom, podanim na prvi stopnji, razen temu, ki ga je Sodišče za uslužbence upravičeno štelo za nedopustnega;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta pritožba je vložena zoper sodbo Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 13. aprila 2011, izdano v zadevi F-38/10, Vakalis proti Komisiji.

Pritožnik navaja v utemeljitev pritožbe štiri razloge.

1. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na nelogičnost sklepanja Sodišča za uslužbence, ki naj ne bi potegnilo zaključkov iz svojih lastnih ugotovitev; ugotovilo naj bi, da je Komisija tista, ki mora upoštevati spremembe menjalnega tečaja. Komisija pa naj tega vprašanja ne bi upoštevala. Obrazložitev izpodbijane sodbe naj torej ne bi bila logična.
2. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na to, da se je Sodišče za uslužbence zmotilo glede vprašanja, ki mu je bilo zastavljeno. Iz izpodbijane sodbe naj bi izhajalo, da je Sodišče za uslužbence razumelo, da ga je pritožnik spraševal, ali je različno obravnavanje uradnikov, za katere veljajo splošne določbe za izvajanje členov 11 in 12 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom (v nadaljevanju: SDI) iz leta 1969, in uradnikov, za katere veljajo SDI iz leta 2004, nezakonito, medtem ko je bilo vprašanje, ki je bilo zastavljeno Sodišču za uslužbence, to, ali „so nove SDI diskriminatorne v tem smislu, da na enak način obravnavajo različne dejanske stane“. V tem smislu pritožnik uveljavlja, da je Sodišče za uslužbence nepravilno zavrnilo tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo načela enakega obravnavanja.

3. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na to, da je Sodišče za uslužbenca spremenilo obrazložitev. Pritožnik trdi, da je bila obrazložitev SDI z vidika proračuna predstavljena šele na obravnavi in da se ta obrazložitev razlikuje od obrazložitve, ki je bila pritožniku dana v zavrnitvi njegove pritožbe (obrazložitve, ki jo je sicer Sodišče za uslužbenca razglasilo za neprimerno). V skladu s sodno prakso Sodišče za uslužbenca nima pristojnosti popraviti ali dopolniti pomanjkljive obrazložitve Komisije, tako da doda ali zamenja stališča, ki ne izhajajo iz same izpodbijane odločbe.
4. Četrti pritožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri presoji, saj naj bi Sodišče za uslužbenca zavrnilo tožbeni razlog v zvezi z načelom enakega obravnavanja, ker naj pritožnik ne bi dokazal obstoja neupravičenega različnega obravnavanja. Pritožnik pa naj bi dokazal, da zadevnega različnega obravnavanja ni upravičevala uvedba eura, kar naj bi bila izvirna obrazložitev zavrnitve pritožbe.

Tožba, vložena 23. junija 2011 – Régie Networks in NRJ Global proti Komisiji

(Zadeva T-340/11)

(2011/C 282/53)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeči stranki: Régie Networks (Lyon, Francija) in NRJ Global (Pariz, Francija) (zastopnika: B. Geneste in C. Vannini, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi odgovornost Evropske unije zaradi:
 - nezakonnosti Odločbe Evropske komisije z dne 10. novembra 1997 glede državne pomoči št. 679/97,
 - neukrepanja Komisije po ugotovitvi te nezakonnosti, ki je bila navedena v dopisu, naslovljenem na francoske organe 8. maja 2003;
- Evropski komisiji naloži, naj povrne celotno škodo, ki je tožečima strankama nastala zaradi napak, navedenih v tožbi, ki obsega:
 - plačano dajatev za obdobje od 1. januarja 1998 do 31. decembra 2000,

— plačila na podlagi sodnega postopka, sproženega zaradi povrnitve plačane dajatve za obdobje od 1. januarja 2001 do 31. decembra 2002,

— plačila na podlagi tega sodnega postopka;

— Komisiji naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na nepravilnost, povzročeno zaradi nezakonnosti odločbe Komisije z dne 10. novembra 1997. Komisija je po preučitvi sheme državne pomoči za radijsko oddajanje leta 1997 to shemo razglasila za združljivo s pravili Pogodbe, brez da bi kakorkoli preučila način financiranja te sheme pomoči, čeprav bi to v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča na tem področju morala storiti, ker je bilo to financiranje sestavni del zadevne sheme pomoči. Odločba Komisije je zato nezakonita in pomeni nepravilnost, ki ustvarja nepogodbeno odgovornost Evropske unije.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela dobrega upravljanja, ker Komisija leta 2003 ni odpravila škodljivih učinkov njene odločbe iz leta 1997. Komisija je ugotovila nezakonnost svoje odločbe z dne 10. novembra 1997 najpozneje 8. maja 2003, ko je na francoske organe nasloвила dopis z navedbo, da je bil način financiranja sheme pomoči za radijsko oddajanje, kot je bil odobren v odločbi z dne 10. novembra 1997, v nasprotju s pravili Pogodbe. Vendar Komisija ni sprejela nobenega ukrepa za odpravo ugotovljene nezakonnosti. Na tej podlagi tožeči stranki menita, da to, da Komisija ni odpravila škodljivih učinkov nezakone odločbe iz leta 1997, krši načelo dobrega upravljanja, ki je splošno načelo prava Evropske unije, in torej ustvarja odgovornost Unije.

Tožba, vložena 7. julija 2011 – Makhlof proti Svetu

(Zadeva T-359/11)

(2011/C 282/54)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Hafez Makhlof (Damas, Sirija) (zastopnika: P. Grollet in G. Karouni, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije